

Analitik PDE - Ders 1

Dersin kullanacağı ana kitap L. C. Evans'ın Kısmi Türevsel Denklemler (partial differential equations -PDE-) kitabı olacak. Bir sonraki ders için okuma ödevi şöyle:

1. Sf. 1-13'teki özet
2. Alt bölüm 2.1 sf. 17-19
3. Bölüm 3 sf. 91-115 arasını tamamen.

PDE'leri incelerken çoğunlukla onların temsil ettiği fiziksel fenomenleri de inceleyeceğiz. Mesela taşıma (transport) denklemleri, ki

$$\partial_t u + \vec{b} \cdot \vec{\nabla} u = 0$$

Üstteki ifadede gradyan operatörü var, bu bilindiği gibi

$$\vec{\nabla} = \left(\frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right)$$

\vec{b} içinde sabitler olan bir vektör olabilir

$$\vec{b} = (b_1, \dots, b_n)$$

Bu denklem 1. derece PDE'lerin özel bir durumudur bu arada. 1. derece PDE'ler

$$F(x, u(x), Du(x)) = 0$$

şeklinde. D notasyonu Evans'ın gradyan için kullandığı notasyon, alırsak iyi olur. Yani

$$Du = \nabla u$$

Üstteki gibi denklemlere bakacağız, çözümlerini göreceğiz. Mesela üstteki denklem direkt ODE yaklaşımı ile çözülebiliyor. Bu hakikaten ilginç bir şey, yani üstteki gibi geniş bir PDE kategorisi, n tane değişken içerebilen türden denklemler ODE'lere indirgenerek çözülebiliyor. Bu yonteme “karakteristikler metodu (method of characteristics)” ismi veriliyor.

Bu arada

$$F(x, u(x), Du(x)) = 0$$

formu oldukca geneldir, cok genel gayri lineer, normal (ordinary) diferansiyel denklemin formudur. Bir ornek

$$|\nabla u|^2 = n^2(x)$$

denklemdir, ki bu denklem dalga denkleminde dalgaların uc noktalarını (wavefront) incelerken ortaya çıkar.

Lineer PDE

Lineer PDE'lerin ornekleri mesela isi denklemi (heat equation), ya da yayılma / difuzyon (diffusion) denklemi.

$$\frac{\partial u}{\partial t} = \nabla^2 u$$

Bir diger ornek dalga denklemi (wave equation)

$$\frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = \nabla^2 u$$

yayılmanın hızı c sabiti olarak gösteriliyor.

Schrodinger denklemi ise şöyle

$$i \frac{\partial \psi}{\partial t} = -\nabla^2 \psi$$

Isi denklemiyle alakalı önemli bir nokta denge (equilibrium) noktasıdır. Denklem uzun zaman zarfı bağlamında incelendiğinde bir denge noktasına eriştiği görülecektir. Ki bu bizi Laplace denklemine götürür.

$$\nabla^2 u = 0$$

Ya da daha genel olarak

$$\nabla^2 u = f$$

ise bu denkleme Poisson denklemi adı veriliyor.

Tüm bu denklemler aslında pek çok uygulama alanında ortaya çıkan, çok geniş belli başlı bazı kategorilerin prototipleridir. Mesela Isı denklemine parabolik (parabolic) kısmi denklem kategorisi deniyor. Dalga denklemi hiperbolik (hyperbolic) kategorisi, Schrodinger ise dağılan (dispersive) PDE kategorisi olarak anılıyor. Laplace, Poisson denklemlerine eliptik (elliptic) kategorisi ismi veriliyor.

Tum bu denklemleri incelerken onlari temsil ettikleri daha genis kategorinin ornekleri olarak gorecegiz.

Simdi PDE'lerin ortaya ciktigi cok basit bir ornegi gorelim.

Elimizde bir Ω bolgesi /alani oldugunu hayal edelim, ki $\Omega \in \mathbb{R}^n$ olsun, yani alttaki resimde cizdigimiz \mathbb{R}^2 .

Yine diyelim ki bu Ω bolgesinin etrafinda bir tur siviyla kapli, ve bu sivi hareket ediyor. Bu hareketi sabit bir hiz vektor alanini olarak gosteriyoruz.

